

αν δεν καω εγω
αν δεν καπης εσυ
αν δεν καουμε εμεις
πιως ότα γενουνε
τα σκοτιαδια λαμψη;

εκφραση

ενδοση της σοσιαλιστικης νεολατας [ΕΔΕΝ]

Σαββατο 22 Σεπτεμβρη

Άριθμός φύλλου 2

Κομπανιέρο Πρεζίτέντε Ἀλιέντε,

Ἐμεῖς δὲν θὰ στείλουμε λουλούδια στὸν τάφο σου. Ἐμεῖς δὲν θὰ χύσουμε δάκρυα γιὰ τὸν χαμό σου, οὐτε κανθάρος θὰ μας τὴν «λύπη» μας. Γιόμισε ἡ ψυχή μας ἐπανάσταση.

Κομπανιέρο Πρεζίτέντε Ἀλιέντε,

Είσαι δικός μας. Είμαστε δικοί σου. Ή πάλη μας είναι κοινή, ό στόχος μας είναι ό ίδιος. Ό λαός σου είναι και λαός μας. Τὸ ξέρουμε πώς ὁ θάνατός σου δεν θὰ ανακόψῃ σύτε δευτερόλεπτο τὴν ἐπαναστατική του πορεία. Τὸ ξέρουμε πώς ποτὲ κανεὶς, δὲν μπορεῖ ν' ἀνακόψῃ τὴν ἐπαναστατική πορεία ἐνὸς λαοῦ ἔστω κι' ἀν αὐτὸς λέγεται Η.Π.Α. Είμαστε σίγουροι για τὴν νίκη τοῦ λαοῦ σου ὅπως είμαστε σίγουροι γιά τὴν νίκη ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ή νίκη είναι δική μας.

Κομπανιέρο Πρεζίτέντε Ἀλιέντε,

Τούτη τὴν ὥρα ἀποφασίζουμε, πώς δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος, πώς δὲν μένει ἄλλη πορεία πρὸς τὴν ἀπελευθέρωση, ἀπὸ τὴν ἀνοιχτή, τὴν ἀνελέητη, τὴν ἀμείλιχτη πάλη, ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμό, γιὰ τὴ νίκη τοῦ θοσιαλισμοῦ καὶ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἀνθρώπου.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

‘Ο Κομπανιέρο Πρεζιτέντε Σαλβατόρ ‘Αλλιέντε είναι νεκρός. Ή τρομερή δύναμη ένός όλοκληρου στρατού χρησιμοποιήθηκε άμειλκτα για να σβήσῃ και τις τελευταίες έλπιδες του ένός Λαού για έθνική ανεξαρτησία, για άπαλλαγή από την ‘Αμερικανική έκμετάλευση, για μείωση της άδικιας, για το σοσιαλισμό. Τό γαυτικό έστασίσε, ή αεροπορία βομβάρδισε το πρεοδρικό μέγαρο και τὸ σπίτι του ‘Αλλιέντε, τὰ τάνκς βγήκαν στοὺς δρόμους καὶ ἀνάλασσαν τὴν κύρια έπιθεστ, τὸ πυροβολικὸ χρησιμοποιήθηκε γιὰ νὰ καταληφθοῦν δλες οἱ ἑστίες ἀντιστάσεως καὶ τὰ ἐργοστάσια ποὺ κυριεύτηκαν ἀπὸ τοὺς ἔργατες. Τέλος στὸ ΠΕΖΙΚΟ δόθηκε ἡ ἐργολαβία τῶν ἑκμεταλλεύσεων. Πρώτος στὸν ἄγωνα δὲ Σαλβατόρ ‘Αλλιέντε στάθηκε ἡρωϊκά μέχρι τὸ τέλος γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς δίκαιας ἀπαίτησης τοῦ Λαού του γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον. ‘Η δολοφονία του θάναι γιὰ πάντα ταυτισμένη μὲ τὴν διώμότητα τοῦ ‘Ιμπεριαλισμοῦ.

Γιὰ τρία τώρα χρόνια
τὸ ἐπείραμα 'Ἀλλιέντε' βρι-
σκόταν στὸ ἐπίκεντρο τῆς
Σοσιαλιστικῆς Σκέψεως.² Ή-
ταν τὸ ἀποκορύφωμα μᾶς
μεγάλης διαμάχης μεταξὺ³
τῶν δυνάμεων τοῦ Σοσιαλι-
σμοῦ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Η
ἐξέλιξις αὐτῆς τῆς διαμά-
χης σὲ γενικές γραμμές
θὰ μᾶς ἀπεισχολήσῃ γιὰ
λίγο. Μὲ τὴν ἐπικράτηση
τοῦ καπιταλιστικοῦ συστή-
ματος πολλοὶ στοχαστές εἰ-
δαν τὴν καταπιεστικὴν του
μορφὴν καὶ προσπάθησαν ν'
ἀναλύσουν τὸ σύστημα καὶ
νὰ δώσουν τὴν μελλοντική
τικῆς τάξεως — ή
ρία τοῦ προλε-
— καὶ ή ἔξελιξη της
σοσκιλισμὸς καὶ της
μουνισμὸ. Η τρί-
ποὺ ἔξελιχθηκε καὶ
βαθμὸς περιορίστη-
'Ἀγγλία βασίστηκε
κο-θρησκευτικές βάσεις
ἔβαλε σὰν στόχο
συνεχῆ μείωση τῆς
'Ανάλυσε τὴν κατ'
ἔκμεταλλευτικὴν καὶ
φύση τοῦ καπιταλισ-
μού προσπάθησε νὰ κά-
μα τοῦ κόσμου τὴν
τῆς ἔξελιξης τῆς καὶ
πρὸς τὸ σοσκιλισμὸ.

κοινωνία δηλαδή ὅπου τὸ κάθε ἄτομο θ' ἀναλάμβανε τὶς εὐθύνες του χωρὶς κανένα ἀπολύτως ἔξαναγκασμό. Πίστευαν στὴ φυσικὴ τάση τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸ καλὸ θεωροῦσαν σὰν πῆγὴ τοῦ κακοῦ τὴν καταπίεση ἀπό δποιαδῆποτε κυβέρνηση. "Εβλεπαν καχύποπτα κάθε καλὰ ὥργανωμένη κατάσταση καὶ ἡ λύση γι' αὐτοὺς ἦταν ἡ αὐθόρμητη ἔξεγερσα τοῦ λαοῦ ἐνάντια στὴν κυβέρνηση. Οἱ Μαρξιστὲς εἶδαν τὴν ἐργατικὴ τάξη σὰν τὴν τάξη ποὺ τὰ ἔφερε τὴν ἀλλαγὴν. Οἱ λόγοι στήματα εἶναι ἑκατάροι. Ἡ ἐργατικὴ τάξη, δημιουργία τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του. Ταυτόχρονα εἶναι τὸ θῦμα, στυγνῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ τοὺς κεφαλαιοκράτες. Ἠταν ἐπόμενο πῶς αὐτὴ ἡ τάξη (ὅταν) συνειδητοποιοῦσε τὴν ἐκμετάλλευση τῆς μπορούσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν τεράστια δύναμή της γιὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ σύστημα. Τὸ ἐπόμενο θῆμα θὰ ἦταν ἡ ἐπιβολὴ τῆς θέλησης τῆς ἐργατικῆς τάξεως — ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου — καὶ ἡ ἔξελιξη πρὸς τὸν σοσκιλισμὸ καὶ τὸν κουμουνισμὸ. Ἡ τρίτη θέση ποὺ ἔξελίχθηκε καὶ ὡς ἔνσαθμο περιορίστηκε στὴν Ἀγγλία βασίστηκε σὲ τὴν κο-θρησκευτικὲς βάσεις καὶ ἔβαλε σὰν στόχο της τὴν συνεχῆ μείωση τῆς ἀδικίας. Ἀνάλογας τὴν κατ' ἀνάγκη ἐκμεταλλευτικὴ καὶ ἄδικη φύση τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ προσπάθησε νὰ κάμη διώμα τοῦ κόσμου τὴν ἀνάγκη τῆς ἔξελιξης τῆς κοινωνίας πρὸς τὸ σοσκιλισμὸ.

σο Μετά τὸν Ψυχρὸ πόλεμο ποὺ ἀκολούθησε τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο τὸ δόγμα τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης δημιούργησε πρόσφορο κλίμα γιὰ ἔξελιχτικοὺς προσανατολισμούς. Οἱ εὐρωπαῖοι σοσιαλιστὲς πίστεψαν στὴ δυνατότητα εἰρηνικῆς μετάβασης στὸ σοσιαλισμὸ. Τροποποιώντας τὴν Μαρξιστικὴ ἀνάλυση ἀφαιρεσαν τὸ στοιχεῖο τῆς διαίσης ἐπανάστασης καὶ προσπάθησαν νὰ καταλάβουν τὴν ἑξουσία μὲ κοινοβουλευτικὸ μέσα. Αὐτὸ μὲ τὴ σειρὰ του δημιούργησε μιὰ τριπλῆ κατάσταση. Ἡ σοσιαλιστικὴ κρατία ἀπὸ τὴ μιὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ συμμαχία ἀστικῶν προσδευτικῶν δυνάμεων καὶ ἀκριβῶν γι' αὐτὸ τὸ λόγο σὲ κάθε χώρα παρουσιάζει διαφορετικὸ πρόσωπο. Στέξ κατέτερες περιηγήσεις προσπαθεῖ νὰ φέρῃ βαθμιαίες ἀλλαγὲς καὶ νὰ δημιουργήσῃ προϋποθέσεις γιὰ πραγματικὴ δημοκρατία, στὲς χειρότερες ἔχει καταντήση ὑποχείριο τοῦ καπιταλισμοῦ. Ἀπὸ τὴν ἄλλη τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα βλέπουν τὸ ρόλο τους στὸν κατάληψη τῆς κυβέρνησης, πιθανότατα σὲ συνεργασία μὲ τοὺς Σοσιαλ-δημοκράτες, καὶ τὴν προώθηση ἀλλαγῶν. Καὶ στὶς δυὸ καταστάσεις ὑπάρχουν αὐτοὶ ποὺ διαφωνοῦν καὶ ὑποστηρίζουν δτὶ οἱ εἰρηνικὴ μετάβαση ἔνιαν ἀδύνατη γιατὶ μόλις ὁ καπιταλισμὸς δεῖ πῶς κινδυνεύει θὰ ἀφῆση τὰ προσχήματα γιὰ δημοκρατία καὶ θὰ χρησιμοποιήσῃ ὅπιοιδήποτε μέσα γιὰ τὴν ἀπότροπὴ τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Διαθέτει μάλιστα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ τὴν τεράστια δύναμη τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ τοῦ

τρινέλλι καὶ τῶν κινήσεων ποὺ ἔγιναν γνωστὲς σάν «ἄκρα ἀριστερὰ» — δὲν καταφέρνει νὰ δημιουργήσῃ σημαντικὴ λαϊκὴ βάση. Α-κόμα καὶ στην πιὸ πετυχημένη τῆς ἐκφραστική τά-γενοντα τοῦ ἔξτασιον στὴ Γαλλία, ή συντριβὴ τῆς ψηφῆσε εὔκολη ἐπιχειρήση κυρίως γιατὶ οἱ «ἔξελιχτοις σοσιαλιστὲς δὲν θέλαν νὰ ριψοκινδυνέψουν τοὺς κοινο-βουλευτικοὺς τοὺς ἀγῶνες. Στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ σ-μως, δῆπος καὶ γενικότερα στὸν τρίτο κόσμο ή ἐπανα-στατικὴ κίνηση δημιουργήσε πιὸ γερές βάσεις. Σημαντι-κότερη τὴν ἐπιτυχία ἦταν ἡ Κουβανέζικη ἐπανάσταση καὶ ἡ πετυχημένη ἀντιστα-ση τοῦ λαοῦ τῆς Κούβας στὲς ἐπιθέσεις τοῦ ἀμερι-κανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ.

Οι (ἀλεπάλληλες) ἀποτυχίες τοῦ Γκούεβάρα στὴ Βολιδία καὶ τοῦ Μαρικέλλο στὴ Βραζιλία ὅπως καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ἀλλιέντε στὴ Χιλή ἔφεραν σὲ δύσκολή θέση τὴν Ἐπαναστατικὴ Ἀριστερὰ. Ὁ Δημοκρατικὸς δρόμος πρὸς τὸν Σοσιαλιστὸν κέρδιζε σταθερὸν ἕδαφος καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Λαϊκῆς Ἐνωσης στὴ Χιλή ποὺ ἀποτελούσαν κυρίως τὸ Κομμουνιστ. Κόμμα καὶ οἱ Σοσιαλιστὲς τοῦ Ἀλλιέντε δυνάμων τές ρεφορμιστικὲς τάσεις σ' ὅλο τὸν κόσμο. Παράλληλα ἡ ἐπιτυχία τοῦ Μπράντ στὴ Γεωμανία

A black and white caricature of a man with dark hair, wearing thick-rimmed glasses, and a prominent mustache. He is dressed in a light-colored suit jacket over a white shirt and a dark tie with large, light-colored polka dots. He is holding a small, rectangular object, possibly a cigarette holder or a small book, in his hands. The background is dark and indistinct.

·Δέν θά παραιτηθώ. Ἐπαναλαμβάνω τὴν ἀπόφασιν
νὰ ὄντισταθῶ μὲ δὸς τὰ μέσα, ἀκόμη καὶ θυσιάζοντας
τὴν ζωὴν μου, ὥστε τοῦτο νὰ ἀποτελέσῃ δῖδαγμα καὶ νὰ
καταδεῖη ἐνώπιον τῆς ιστορίας τὴν ἀγριότητα ἐκείνων
οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουν ὅλλα μέσα πλὴν τῆς βίας.

·Θά μείνω ἐδώ διὰ νὰ ὑπερασπιῶ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὅπῃσιν ἔξελεεν οἱ ἐργάζομενοι καὶ καλῶ τοὺς ἐργάτας σπῶς κατάλαβούν τὰ ἐργοστάσια καὶ ὅλα τὰ μέρη ἐργασίας τῶν...».

Σ. ΑΛΛΙΕΝΤΕ

‘Αλλιέντε νὰ τὴ συντρίψῃ
έγινε ὁ κύριος λόγος γιὰ
τὸ βιασμὸ τῆς λαϊκῆς θέ-
λησης. Τὶ δῆμως μποροῦσε
νὰ γίνη; Τὸ κομμουνιστικὸ
Κόμμα τῆς Χιλῆς καὶ ἄλλες
συντηρητικὲς καταστάσεις
μέσα στὴ Λαϊκὴ ‘Ενωση
πρωθυβούσαν μιὰ πιὸ μετριο-
παθή στάση καὶ ζητοῦσε
συνεργασία μὲ τοὺς χριστια-
νοδημοκράτες γιὰν ἀποφύ-
γουν τὴ σύγκρουση μὲ τὴ
δεξιὰ? ‘Ἄσ τημειώσουμε δι-
τὶ ὁ Φρέι ὁ ἀρχηγὸς τῆς
χριστιανοδημοκρατικῆς ἐπί-

πημα, ‘Η ἄλλη δῆμως κα-
τηγορία δῖ διδασθῆ ἡ Λαϊ-
κὴ ‘Ενωση προχωροῦσε δῆμο
πολὺ γρήγορα, ἀλλὰ πολὺ
ἀργά εἶναι πού θά τραβήσῃ
τὸ παραπάνω ἐνδιαφέρον.
‘Ενα ντοκουμέντο τοῦ ‘Αρι-
στεροῦ ‘Ἐπαναστατικοῦ Κι-
νήματος πού δέν μετεῖχε
στὴ ‘Ελαϊκὴ ‘Ενωση ἀμέ-
σως μετά τὴν ἐλλογικὴ νί-
κη τοῦ ‘Αλλιέντε, πρὶν ἀκό-
μα ψηφιστῆ πρόεδρος ἀπό
τὸ Κογκρέσσο, διναφέρει τὰ
ἔχιτης προφητικά:
«Οἱ κυρίαρχες τάσεις δο-

‘Ωστόσο αύτή ἀκριβῶς ή
Μηχανὴ στάθηκε σύμμαχος
τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰμπερια-
λισμοῦ καὶ ή ἀδυναμία τοῦ

πημα. Ἡ ἄλλη ὅμως κα-
τηγορία δι τι δηλαδή ή Λαϊ-
κή "Ενωση προχωρούσες σχε-
πούλ γρήγορα, ἀλλά πολὺ
ἀργά είναι πού θά τραβήσῃ
τό παραπάνω ἐνδιαφέρον.
"Ενα ντοκουμέντο τού 'Αρι-
στερού 'Επαναστατικού Κι-
νήματος πού δέν μετείχε
στή "Λαϊκή "Ενωση" ἀμέ-
σως μετά τήν ἐλλογική νί-
κη τού 'Αλλιέντε, πρὶν ἀκό-
μα ψηφιστή πρόεδρος ἀπό
το Κογκρέσο, διαφέρει τά
ἐξής προφητικά:
«Οι κυρίσαντες τάσεις δο-

ΕΙΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΧΙΛΗ: Μια ιστορική αναδρομή

ΜΕΡΟΣ Α'

Πρίν έξετάσουμε τά πιό σημαντικά γεγονότα πώς συνέβησαν στήν Χιλή κατά τά τρια τελευταία χρόνια, επιβάλλεται να δούμε ώρισμένα στοχεύτικά για τήν Λατινική Αμερική τό εύρυτερο δηλαδή χώρο που άνηκει ή Χιλή. Η Λατινική Αμερική έχει έκτασιν ίσην την περίοδο με τό 1) 5 τής στερεάς έπιφανειάς τής γῆς και πληθυσμόν 300 εκατ. κατοίκους. Είναι δηλαδή έξιετικά όραιοκοτοκήμενη. Υπάρχει μιά άκατασχετή συρροή του πληθυσμού σε μερικά γιγαντιαία άστικά κέντρα με δόλτελα άνεπαρκή βιομηχανική υπόδομη και στερεμένα έπιστρεψά από τις άναγκαιες για μιά πολιτισμένη διαδίωση τών μαζών, στεγανικές εύκολιές και άλλες κοινωνικές υπηρεσίες. Έχει πλούσια κοινότητα πετρελαίου, χαλκού, άλουμινου, καθώς και πολλά άλλα, πλούσια γεωργική παραγωγή και μερικές χώρες της μεγάλη κτηνοτροφία. Ήδη όπό τις άρχες του 20ού αιώνα, δρίσκεται κάτω από τήν έκμετάλλευση τών μεγάλων πολυεθνικών έταιρων της Αμερικής οι άποιες απότελουν κράτος ένων κράτεις και είναι οι πραγματικοί κυβερνώντες στήν Λατινική Αμερική. Αναφέρουμεν τήν χαρακτηριστική περιπτώσιν της United Fruit κυριωτέρου έγαγωγέα μπανάνων από την ζήτη «δημοκρατίες» της Κεντρικής Αμερικής, από τό 1899 καί κατόπιν. Η United Fruit καλλιέργησε φυτείες σε 7 δισεκατομμύρια στρέμματα, απλώσει σιδηροδρομικές γραμμές και κατασκεύασε λιμάνια. Στό διάστημα αυτό η United Fruit πέτυχε παραχωρήσεις και φορολογικά προνόμια που τήν άνεδειξαν σε κυρίαρχη δύναμη στην οικονομία και πολιτική και τών ξεινοκρατών. Παρ' όλα αυτά η United Fruit υπέστη δύο μόνον έθνικοποιήσεις στά 74 χρόνια τής ιστορίας της. Η μιά ήταν στην Κούβα διατάσθηκε στην Κούβα διατάσθηκε στην Κίνησα της 20ης Ιουλίου κατέλαβε τήν έξουσία. Η άλλη ήταν τό 1954 διατάσθηκε στην Τούρκη Γουαστεμάλας Αμερικές Γκάζιμαν έθνικοποιήσεις καί που 700.000 στρέμματα από τά κτήματα της. Η κυβέρνηση τής Γουαστεμάλας πρόσφερε διμολογίες αξίας 500.000 δολαρίων και διαρκείας 25 έτων σάν αποκημίωση ένω η United Fruit έκτιμησε τήν άξια τής έκτασών της αύτης σε 15 έκατ. δολαρία. Προτού διευθετήθη η διαφορά αυτή τού καθεστώτος του Αμερικές «άντικαταστάθηκε από ένα άλλο φιλικότερο πρόστιν την United Fruit. Η μιά απότελεσμα νά τής έπιστραφούν και οι φυτείες της. Είναι άξιοσημείωτον πώς ή άντικαταστάσεις έγινε μέ προκόπτημα καί δέσμα ή United Fruit δέν ήταν καθόλου άμετοχη σαύτο. Παράδειγμα σάν αυτό είναι κάτι έξαιρετικό συνθησμένο στήν Λατ. Αμερική. Οπως είναι φυσικόν οι πολυεθνικές έταιρεις είναι πάντα έξαιρετικά εύσισθητες σε κάθε τί που άπειλει τά συμφέροντά τους και έποιμες νά συντρίψουν οινόδηποτε πού θα σκεφτόταν κάτι τέτοιο Ήδη τό 1956 ένας συντηρητικός Αμερικανός ο Αϊζενχάουερ μίλησε για τό στρατιωτικό 100ν μηχανικού σύμπλεγμα τής Αμερικής και τούς κινδύνους που περιέλεις γιά αύτή τήν ίδια τήν Αμερική. Δέν είναι υπερβολή νά πή κανείς σήμερα πώς οι πολυεθνικές έταιρεις είναι ή πραγματική έξουσία τής Αμερικής και πώς τό Πεντάγωνο, τό State department και ή ΣΙΑ δέν είναι τίποτα άλλο πού οι άντιπροσώπων

χρησιμοποιούν διπότε νοιώσουν διπότε άπειλούνται τά συμφέροντά τους.

Έχοντας λοιπόν ύπόψη τά άνωτέρω έρχομαστε στήν περίπτωση τής Χιλής. Η Χιλή έχει πληθυσμόν περίποιού 10 έκατ., από τά άποια τά 2,5 έκατομμύρια είναι στό Σαντιάγο, πρωτεύουσα τής Χιλής. Τά 2/3 του πληθυσμού της ζουν στίς πόλεις. Η οικονομία της βασικά στέτεσται στήν Σοσιαλιστές, τούς Ριζοσπάστες και τούς άριστερούς Χριστιανοδημοκράτες άνελας μερικές υποχρέωσεις. Είναι χαρακτηριστικόν πώς οι χαλκός άντιπροσωπεύει τά 4/5 της άξιας των έγαγωγών της. Αύτο τό 1970 ο Άλλιέντες γύρηκε στήν έξουσία μὲ τήν Αιταίγη στά λόγια. Τό πρώτο πράγμα πού έκαναν ήταν νά ρίξουν τήν τιμήν του χαλκού στήν διεθνή άγορά. Από 80 σέντης άνα μονάδα χαλκού πού άποιμπόταν τό 1970, ο χαλκός έφθασε τό 1971 στά 47 σέντης άνα μονάδα χαλκού. Τό κτύπημα ήταν τρομερό άναναλογιστή κανείς πώς ο χαλκός άντιπροσωπεύει τά 70% περίποιον τών χαλκού της Χιλής. Νά μήν πειράξῃ τό στρατό. 2. Νά κάνη έκλογές τό 76. 3. Νά κυβερνήσῃ Δημοκρατικά. 4. Νά μήν κρατικοποιήσῃ τίς ντόπιες έπιχειρήσεις. «Ολα αυτά ήταν προύταθείσεις γιά νά πάρη τήν ψήφον τόν Χριστιανοδημοκρατών.

Τό πρώτο πράγμα πού έκανε στήν έξουσία ήταν: 1. Νά μήν πειράξῃ τό στρατό. 2. Νά κάνη έκλογές τό 76. 3. Νά κυβερνήσῃ Δημοκρατικά. 4. Νά μήν κρατικοποιήσῃ τίς ντόπιες έπιχειρήσεις. «Ολα αυτά ήταν προύταθείσεις γιά νά πάρη τήν ψήφον τόν Χριστιανοδημοκρατών.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν Κούβα που έκανε στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα ή Κένυεκοτ προσέφυγε στήν δικιστήρια τών Δυτικών Κρατών και ζήτησε νά δισταθεί στήν την κατάσχεση δύον τών φορτίων χιλιανού χαλκού με τό οικολογικό, πώς είναι ίδιοκτησία τής Κένυεκοτ.

Πρώτοι διαδίκτυοι ήταν της Κένυεκοτ στήν έξουσία τής Χιλής. Ταυτόχρονα

Γραμματα και Τεχνες

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ

Γεννημένος στή γη τῆς Ιωνίας — στή Σμύρνη — έρχεται στήν Αθήνα τό 1914 γιά νά τελειώσῃ τό Γυμνάσιο και νά παρακαλουθήσῃ νομικά στό Πανεπιστήμιο. Ο ποτέρος του, ο Στέλιος Σεφερίδης, καθηγητής τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, έγραψε ποιήματα και είχε πάρει και ποιητικό βραβείο. Ο γιος, Γιώργος Σεφέρης, διορίζεται τό 1926 στό υπουργείο Εξωτερικών. Διπλωμάτης καριέρας ύπηρτησε σε έλληνικά προξενεία και Πρεσβείες τῆς Μέσης Ανατολής. Βαλκανίων και Εύρωπης. Ή τελευταία του θητεία ήταν στό Λονδίνο, όπου έμεινε χρόνια σάν πρεσβευτής τῆς Ελλάδας.

Η παιδεία του είναι εύρυτατη. Γρήγορα άποκτά ουνείδηση τῆς προσωπικότητας του, άποκόβεται άποφασιστικά από τήν παραδοσιακή μορφή και οδηγεί τήν ποίηση μας σε νέες σύγχρονες μορφές έκφρασης. Όστόσ δὲν άρνιέται τά διδόγματα τοῦ Παλαμᾶ και τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιού. Αντλει από τίς άνεξαντλητες πηγές τῆς καθαρῆς έλληνικῆς παράδοσης ζητήματα αύσιας.

Η παιδεία του Σεφέρη έμφανιζεται μὲν τή μεγάλη κρίση τῆς έθνικῆς μας Ζωῆς. Υστερα από τόν πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, έπειτα από τόν Εερίζωμο τοῦ έλληνιαμού τῆς Μικρασίας. Ένα άκομη θνετό, τά δραμα τοῦ Βενιζέλου τῆς «Ελλάδος τῶν δύο ηπείρων και πέντε θαλασσῶν» έχει γίνει ουντριμία.

Τό πλήγμα γιά τόν θαδύτατο πατριωτικό Σεφέρη είναι τεράστιο. Βλέπει από τότε τήν έλληνιαμά νά θουλιάζη, τήν πατρίδα του έρμαιο στά χέρια τῶν βαρδάρων κι ακόμασ ακοτεινάζει γύρω του, τό σιθήμα μιᾶς γενικῆς έλληνικῆς παρακυμῆς θουρκώνει τήν έθνικά άφυνιμένη του ουνείδηση.

Λέγει ο ίδιος κάπου: «ἄνθρωποι νά τραγουδῶ θὰ φωνάξω, κι ὃν φωνάξω...» και άλλοι «Βοηθήστε μας στών

Ψαρών τήν ολόμαυρη ράχη». Όλόκληρη ή ποίηση του είναι κατάσπαρτη από εικόνες, μνήμες, θουλαιγμένες πέτρες, σπασμένα άγάλματα, έρεινα, από κορμά πού δὲν ξέρουν πιά πώς νά άγαπησουν, από σδικά χυμένο αίμα, από πλεισμένα συντρί-

μια, όπα κραυγές και οιωνές. Ο Σεφέρης είναι ένας άνθρωπος πού συνήθισε νά ζή στή θλίψη.

Πολύ νέος γνώρισε μιά καταστροφή, παύ ξερίζωσε ένα λόδι από τόν τόπο όπου ζούσε τρεις χιλιάδες χρόνια και ξερίζωσε και τόν Σεφέ-

ρη και τό σπίτι του.

«Τά σπίτια πού είχα μού τά πήραν
Ξεχει νά νοι τά χρόνια
διοικτά πολέμοι,
χαλασμοί, ξενιτεμοί.»

Ειδες ξεφινικά τούς αυμπατριώτες του νά πέφτουν στήν οκρα δυστυχία, νά άλλαζει ριζικά κι ή δική του τύχη και μαζί με τούς δόλους γίνεται και αυτός φερέοικος.

Ο Σεφέρης είναι ένας έξοριστος άπ' οτι ήταν δικό και οικείο, από τόν κόδομο του. Άπο τότε, και μόλις πήρε συνειδηση τού χώρου σπου στήν έξης θά ήταν άναγκαδρόνος νά ζη, έγινε «μελετητής έρειπιών», καθώς γράφει ο Μάρκος Αύγερης ή όπως λέει στόν «Βασιλία τῆς Αιώνης»:

«Ο τόπος...
με τ' άρχαια μνημεία και
τή σύγχρονη θλίψη».

Αύτός είναι ο κόσμος τού Σεφέρη.

Πολλοί κατηγορούν τόν Σεφέρη γιά πειμαστή και μηδενιστή. Ο Σεφέρης δὲν είναι ούτε αιοιδόδος ούτε

κειαιοιδόδος είναι στήν ούσια Τραγικός. Βλέπει τά τρομερά πράγματα έτοι δημος είναι και δέν τ' αποκρύπτει από τόν έσαυτό του. Αύτο θά πει πώς έχει τοποθετηθεί στήν μήτρα τῆς άνθρωπινης μοίρας, πού ένων είναι άδυνη, είναι μαζί και ή μεγαλύτερη χαρά, περά από κάθε εύτελη κι έφημερη ομηρία τῆς λέπης. Η χαρά τῆς δύσηνηρης τραγικότητας.

«Όπως γράφει σε μελέτη τό Γιώργος Θέμελης «ή στάση τού ποιητή είναι άντρι-

κεια γιατί έμαθε από πείρα Ζωῆς, οτι ο έλληνος πρώτο, ο «Άνθρωπος έπειτα, ούγκειτοι από «Αγγελικού και μυστρού φώνα», δισυπόστατος: φύση και μεταφυσική, Ζωή και θάνατο, «θαύλιαγμα» και λαχτάρα τού «θαύματος». Εμαθε άκομα, πώς ή άνθρωπη μοίρα είναι πάλη ένογνη στήν θάνατο στή θάνατον ποτήσας».

«Αν δὲν σταυρωθεί, πώς θα πεθάνεις κι ἂν δὲν πεθάνεις, πώς θ' άναστηθείς».

από τη ξενη λογοτεχνια

PABLO NERUDA

Ο Πάμπλο Νερούντα, γεννήθηκε τό 1904 στό Παρράλ τής Χιλής. Φοιτήτης άκομα, δημοσιεύει στό Σαντιάγο πέντε τόμους ποιήματα. Άρχιζει τήν διπλωματική του καριέρα από τό 1927. Πρόξενος τής Χιλής στήν Ραγκούν, τό Κολόμπο, τήν Μπατάδια, τό Μπουένος Αϊρες, τήν Μαδρίτη και τό Μεξικό.

Βρίσκεται στήν Ισπανία κατά τόν έμφυλιο πόλεμο. Τό 1943 έπιστρέφει στήν Χιλή και έκλεγεται γερουσιαστής. Ταξιδεύει στήν Ρωσία, τήν Εύρωπη, τήν Κίνα. Τό 1950 ποιητική συλλογή τού Canto General έκδιεται στό Μεξικό και τόν ίδιο χρόνο μοιράζεται με τόν Πώλ Ράμπουον και τόν Πάμπλο Πικάσο τό Βραβείο Ειρήνης. Ή τελευταία έργασία του, μετά τήν έκδοση τήν Απάντων του τό 1952, περιλαμβάνει τίς συλλογές Plenos Poderes και Memorial de Isla Negra. Τόν Οκτώβριο τού 1971 τού άπονέμεται η μεγαλύτερη παγκόσμια διάκριση, τό Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Στόν Αίμιλιάνο Ζαπάτα

«Οταν τής γης έπληθυναν οι πόνοι
κι' άπομειναν στήν άγροτιά τά χεροσχώραφα
τότε έσπικθης
ἄπλωσες γενειάδες
τότε έσπικθεις
άνέμισες μαστίγια
και πήρες νά καλπάζης
σάν άνθος, σάν φωτιά»

Μπορασίτα, Μπορασίτα
γιά τήν πρωτεύουσα τραδῶ
γιά νάθρω τήν άφεντη
πούπε νά μέ φωνάξουν

Τρέμει δλ' ή γης
άπ' τά μακαρία τρέμει
κι' άνοιγεται στού δειλινού τό γοργοπέρασμα
Τρέμει δλ' ή γης
και ή πεζούρα πέφτει
σπυρι άπ' άραποσίτη
στή μαύρη έρημη

Ψωμι μοιράζεις και γη
κι' έγω σ' άκολουθά
Γιά χάρη σου άπαρνηθηκα
τά ούρανια τοίνερά της

Θεύγω Ζαπάτα
μέ τή δροσά τών πρωΐων καθαλλαρέων
Θεύγω Ζαπάτα
σε μιά ντουφεκιά από τούς κάκτους
γιά τά σπίτια μέ τούς κόκκινους τούς τοίχους

Μπορασίτα, Μπορασίτα
μεταξωτές κορδέλλες
θέρνω γιά τά μαλλιά σου
«Αχ, γιά τήν Πάντοσ σου μήν κλαίς

«Ο Ζαπάτα πταν χώμα
πταν γη και αύγη
Οι άντρες του μέ δηλα και άργη
ακοτείνιαζαν τού δρίζοντα τήν κύκλο
Στήν έφοδο
πάνω άπ' τά νερά και τά σύνορα
στήν έφοδο

πάνω άπ' τή οιδερένια πηγή τής Γκοακίλια
στήν έφοδο
πάνω άπ' τίς πέτρες τής Σονόρα
στήν έφοδο
δλοι άκολουθάγαν

τήν τρελλή πορεία του
τήν άγροτική θύελλα
άπ' άλογοπέταλα

Μπορασίτα, Μπορασίτα
φεύγω άπ' τή ήραντο
μέ θάρω γρήγορα

η προσφορα του σεφερη στην ποιηση μας

Ο Σεφέρης — άνηκε στούς μεγάλους δασκάλους τής γεννιάς του 1930 — πού μέ πήρε αρετή και τήν τόλμη τους έφεραν τήν πνευματική άνθηση στά μαραζωμένα γράμματα τής προπολεμικής Ελλάδας.

Σέ μια έποκη δημοσιεύει τήν ποιηση μας πιθήκεις κι άναμασσούσες ζένουσες στοχασμούς, ο Σεφέρης βαθύς, βαρύς, αύστηρός, λιγόλογος μπαίνει άργα μά σταθερά στά μετόχια τής ποιησης φέρνοντας φώς και ταραχήν «Καινά Δαιμόνια» θάλεγαν σ' άλλους καιρούς.

Φέρνει μέσα του πήνακα και τήν άπογονήτευση τού πρόσφυγα. «Ένας όλοκληρος λαός ζειρίζωμε τήν έπισημη γραμμή τής Σοσιαλιστικής Νεολαίας (ΕΔΕΝ), Τ.Κ. 1064 Λευκωσία, Κύπρος. Η «Σοσιαλιστική Εκφραση» κυκλοφορεί κάθε δευτέρη Παρασκευή σάν ένσωματωμένο φύλλο τής έφημερης τού ΤΑ ΝΕΑ. Ενυπόγραφες συνεργασίες δέν έκφραζουν κατ' άναγκη άποψεις τής Σ.Ν.—ΕΔΕΝ.

ΔΩΡΟΣ ΛΟΙΖΟΥ

Η «Σοσιαλιστική Εκφραση» έκδινεται κάθε 15 μέρες από συντακτική έπιτροπή και έκφραζει τήν έπισημη γραμμή τής Σοσιαλιστικής Νεολαίας (ΕΔΕΝ), Τ.Κ. 1064 Λευκωσία, Κύπρος. Η «Σοσιαλιστική Εκφραση» κυκλοφορεί κάθε δευτέρη Παρασκευή σάν ένσωματωμένο φύλλο τής έφημερης τού ΤΑ ΝΕΑ.

Ενυπόγραφες συνεργασίες δέν έκφραζουν κατ' άναγκη άποψεις τής Σ.Ν.—ΕΔΕΝ.